

Zuzana Pomykalová

*Láhada
povášdné
zvonice*

Ilustrovala
Sylva Francová

Albatros

Zuzana Pomykalová

*Táhada
preázdné
sonnice*

Ilustrovala Sylva Francová

Albatros

© Zuzana Pomykalová, 2015
Illustrations © Sylva Francová, 2015

ISBN 978-80-00-04038-7

Bylo to obyčejné ráno a nic nenasvědčovalo tomu, že se chystá něco neobvyklého. Matyáš s dědou Buřinkou odešli z domova společně jako každý den. U topolu na konci ulice se rozdělili. Matyáš vyrazil na jednu stranu do školy a děda se dal druhým směrem ke kostelu.

Toho rána, kdy nic nenasvědčovalo ničemu, vešel Matyáš do školy a do uší ho praštilo školní zvonění. Koukl na hodinky a bylo teprve za deset minut osm, zvonit vůbec nemělo, a když se

pozorně rozhlédl, uviděl chodit svoje spolužáky i učitele s rukama na uších. Jediný, kdo si rukama uši nezakrýval, byl školník Závada, který rozčileně pobíhal od zvonku ke zvonku, od drátu ke drátu, všude něco zkoušel, za něco tahal, na něco mačkal, ale nebylo to nic platné. Zvonky jancily dál. A jak se přes jejich drnčení snažili jedni domluvit s druhými, hučelo to ve škole jako v úle.

děda Buřinka

Matyáš

Ředitel Pírko se pěkně zapotil, než v tom zmatku zjednal alespoň trochu pořádek.

Děda Buřinka mezitím vystoupal poctivě všech 247 scho-

dů a jako pokaždé se chystal poplácat Kryšpína, jak on tomu říkal, po oble-
ní, jenže místo toho, aby pod rukou
ucítil chladivý dotek zvonu, pohladil
jen zviřený prach v prázdné zvonici.
Kryšpín, vzácný zvon ze 17. století,
chlouba města a dědečkův veliký ka-
marád, byl pryč.

Pan ředitel zatím vyvedl žáky do
ticha školní zahrady a po krátké po-
radě s bezradným školníkem a vy-
zvoněnými učiteli se rozhodl poslat
všechny raději domů.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.